

distrikterne, og sikre, at der også lige præcis er mulighed for, at hobbylandmanden eller lignende kan tilbringe en god tid ude på landet.

Så vi har netop prøvet at tage hånd om det i en tid, hvor vi jo må erkende, at selv landbrugsorganisationer – også de, der repræsenterer de mindre landbrug – siger, at der pågår en strukturændring i landbruget, der gør, at det vil være halsløs gerning at sige, at de ikke må udvikle sig, heller ikke til det lidt større.

Så i virkeligheden ligger den landbrugslov, vi har været med til at vedtage, meget tæt op ad det interne kompromis, landbrugsorganisationerne selv leverede til os politikere, inden forhandlingerne gik i gang.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Her har vi netop kernen, nemlig at forslaget er skrevet ovre i Landbrugsraadet uden hensyntagen til, at man sådan set også kunne være i den situation, at det, det drejede sig om, var at få opbygget fornuftige, bæredygtige produktioner, når det drejer sig om familieselskaber, når det drejer sig om andelselskaber, når der drejer sig om bofællesskaber, og når det drejer sig om deltidslændmænd.

Man har prioriteret, vil jeg gerne sige til hr. Thulesen Dahl, de store landmænd, godsejerne og de store svinebaroner. Er det det, der er det værdigrundlag, som ligger i Dansk Folkepartis landbrugspolitik?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan fortælle hr. Ole Vagn Christensen, hvad han jo givet allerede ved, at havde det være godsejerne eller de største landmænd, der havde skrevet den nye landbrugslov, så havde den været markant anderledes end den landbrugslov, vi har været med til at vedtage. Så havde der været langt videre beføjelser til at lave stordrift end det, der er fastsat i loven.

Hr. Ole Vagn Christensen forsøger at give indtryk af, at når noget måtte komme fra Landbrugsraadet, så er det kun udtryk for, hvad de store landmænd ønsker. Det er jo ikke rigtigt. Det, der blev leveret til os politikere, var jo et internt kompromis blandt landbrugets organisationer, herunder også dem, der repræsenterer de mindre landbrug.

Man kan så mene, at det er et forkert papir, man kan mene, at det er forkert lavet, man kan synes, det er forkert – det er helt ens demokrati-

ske ret. Men jeg synes ikke, at det er fornemmelser dér, at man går den vej, som hr. Ole Vagn Christensen antyder her.

Og så siger jeg bare, at i forhold til det med at sikre, at der er liv i landdistrikterne, tager vi jo faktisk nogle initiativer. Vi har lagt planlovs-kompetencen ud til kommunerne med henblik på, at det er dem, der bor ude i landdistrikterne, der selv i højere grad finder ud af, hvordan man skal indrette sig, og så prøver vi nu med den nye landbrugslov at sikre, at der bliver mulighed for flere hobbylandmænd eller andre former for bosætninger ude på landet, der sikrer liv i landdistrikter.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg går ud fra, at hr. Kristian Thulesen Dahl om et par dage skal ud og tale varmt om grundloven, hvis ellers vi er færdige med debatten her inden da. (*Munterhed*).

Derfor vil jeg gerne spørge: Når vi nu kender grundloven, hvad er så årsagen til, at Dansk Folkeparti også i den her samling er gået imod forningsfriheden?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen kender svaret på spørgsmålet, og det er jo i virkeligheden også det bedste som politiker at stille spørgsmål, hvor man selv kender svaret, for så har man jo anden runde her lige om lidt, hvor hr. Mogens Nørgård Pedersen kan komme igen og så have planlagt opfølgningen. Så jeg behøver næsten ikke at svare. Vi har jo haft debatten så mange gange lige præcis om det punkt.

Altså vi mener, der er en reel frygt for danske lønmodtagere i forhold til den østudvidelse, der har fundet sted. Vi har så sent som her til aften i tv-aviserne kunnet følge, hvordan man i stigende grad synes, at der kommer polsk arbejdskraft til landet og underbyder, og hvordan fagbevægelsen er dybt urolig for situationen. Vi mener, at de har noget at have bekymringen i. Vi har sagt klart, at vi gerne medvirkede til at afskaffe eksklusivforpligtelsen, forudsat at regeringen eller andre var gået med på at finde en løsning på det her. Vi finder ikke, at den løsning, som man påstår at have fundet, er tilstrækkelig, og derfor kunne vi så ikke medvirke til at afskaffe eksklusivbestemmelserne på nuværende tidspunkt.